

Loučenský

www.loucen.cz

občasník

ročník: XXVIII. číslo: 1/2026

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych vás opět informovala o aktuálním dění v naší obci a o projektech, na nichž v těchto měsících intenzivně pracujeme.

V uplynulém období proběhlo veřejné zasedání zastupitelstva obce, kde byly mimo jiné projednány a zohledněny námítky k územnímu plánu. V současné chvíli čekáme na stanoviska dotčených orgánů. Následně bude svoláno veřejné projednání, které bychom rádi uskutečnili ještě před letními prázdninami. Poté bude územní plán předložen ke schválení na veřejném zasedání zastupitelstva.

Zahájili jsme také opravu stodoly v ulici V Serpentinách, kterou obec získala od státu bezúplatně. Do budoucna by tato budova včetně přilehlého dvora měla sloužit jako zázemí pro naši „rychlou rotu“. Po rekonstrukci zde dočasně najde místo technika našich hasičů, což nám umožní zahájit rekonstrukci budovy čp. 268. Po jejím dokončení tu počítáme s návratem hasičské techniky i se zřízením sociálního zázemí pro rychlou rotu. Ve druhém patře objektu vzniknou dva byty o dispozici 2+kk, které pak bude obec pronajímat.

V oblasti infrastruktury připravujeme opravy místních komunikací – konkrétně ulic Římalova, Na Rozmezí, Zelená, Borová a Grusova. Jedná se o investice v řádu milionů korun, takže čekáme na vyhlášení dotační výzvy z Ministerstva pro místní rozvoj a zároveň budeme žádat o podporu i ze Středočeského kraje.

Pozornost věnujeme i veřejnému osvětlení. Připravujeme opravu problematického úseku Na Průhonu (ulice Nymburská), kde je nutné vyměnit poškozené kabelové vedení, protože při deštích způsobuje výpadky osvětlení. Nové kabely se nám již podařilo položit v úseku od náměstí směrem k ulici U Zastávky, kde jsme narazili na obdobný problém.

Velmi nás těší, že se podařilo dokončit multifunkční hřiště u FK Loučeň. Na jeho realizaci jsme získali dotaci ve výši 700 000 Kč od Nadace ČEZ, obec investovala 1 000 000 Kč, a část prací byla provedena brigádně místními fotbalisty. Velké poděkování patří také sponzorům – firmám Pilous s.r.o. a Enermont. Toto hřiště bude moct využívat široká veřejnost.

Loučeň se snaží žít nejen stavebně, ale i kulturně. V kulturním domě se od února opět konají taneční kurzy a pravidelně probíhá i promítání kina pro malé i velké diváky.

Pro milovníky cestování byla připravena beseda spojená s degustací vín, uskutečnil se velikonoční jarmark a pro děti jsme uspořádali oblíbenou Noc s Andersenem, během níž měly možnost nahlédnout i do naší knihovny.

Připomínám, že kulturní dům je rovněž možné si pronajmout pro soukromé i společenské akce.

Snažíme se samozřejmě udržovat naši Loučeň i čistou a bezpečnou. Proběhla údržba zeleně, zejména vzrostlých stromů, které ohrožovaly bezpečnost občanů (rozhledy na komunikacích, pády uschlých větví atd.). Na podzim jsme vysadili náhradní stromy a ve výsadbě budeme pokračovat i letos. Stále je možné, aby naši občané přispěli sponzorským darem na „svůj“ strom. Během dubna bude svolána „brigáda“ na úklid obce, zejména příjezdových částí (příkopy). Budu ráda, když se opět připojí další ochotní občané.

Novinkou pro naše občany bude možnost využívat portál Občan+, který přinese jednodušší komunikaci s úřadem a přehled důležitých informací. V nejbližší době obdržíte do svých schránek informační letáky s návodem, jak portál používat.

Děkuji vám za spolupráci, podněty i trpělivost při realizaci jednotlivých projektů. Věřím, že společně budeme naši obec nadále rozvíjet tak, aby byla příjemným místem pro život nás všech.

S úctou starostka obce

Praktické informace

- Poplatek za domovní odpad a psy byl splatný do 28. února. Pokud někdo dosud nezaplátil, nebude mu vyvážena popelnice. Dluh může být vymáhán právním zástupcem městyse, a to s trojnásobným navýšením.
- **Kde řešit problémy?**
  - Rozbité popelnice** AVE a.s. – tel.: **606 685 921**
  - Nefunkční kanalizace**, případně problém s pitnou vodou – VaK Nymburk a.s. – tel.: **602 422 458**
  - **Odvoz kontejneru** – bioodpad atd. služba městyse Loučeň – tel.: **737 174 902**
    - přistavení malého kontejneru **300,- Kč**
    - přistavení velkého kontejneru **500,- Kč** (bez nakládky a pouze na 24 hodin, ukládat je možné zvlášť tráva a zvlášť větve)
    - doprava v rámci městyse – zdarma
    - Je možné přistavit kontejnery a odvézt materiál na skládku (Benátky, Šumbor.)
    - Skládkovné a doprava budou přeučtovány.
    - Doprava traktorem Zetor: 35 Kč / 1km
    - Doprava Fuso 30 Kč/km
    - Likvidaci vybavení domů (po koupi, pozůstalost) není možné řešit skládkováním na sběrném místě u Štajnerů.
  - **Skládka za hřbitovem** na bioodpad je již otevřena každou neděli 10,00 - 11,30 hod.
  - Do Studec** bude přistaven kontejner na bioodpad na náves každou sudou neděli 10,00 - 11,30h

Občan+

Úřední záležitosti nově vyřídíte online z pohodlí domova.

Spustili jsme nový digitální portál Občan+, díky kterému můžete vyřídit řadu záležitostí online. Jednoduše, bezpečně a bez zbytečného čekání.

Portál je navržen tak, aby šetřil čas a usnadnil vám komunikaci s úřadem. Už nemusíte řešit úřední hodiny nebo běhat s papíry. Většinu věcí zvládnete z domova kdykoli během dne.

Co vše přes Občan+ vyřídíte?

- elektronické žádosti a formuláře
- životní situace (např. změna trvalého bydliště, přihlášení psa, nájem veřejných prostor atd.)
- platby poplatků – za odpad, psy, nájem obecních prostor apod.
- účast v obecních anketách a online hlasování
- přístup k důležitým informacím

Portál je dostupný 24 hodin denně. Není třeba nic instalovat. Stačí internetový prohlížeč na vašem počítači, mobilu nebo tabletu.

Kde ho najdete?

Portál je dostupný hned při otevření webových stránek naší obce. V portálu najdete také jednoduchý návod, jak se přihlásit a začít portál používat.

Vyzkoušejte Občan+ a přesvědčte se, že úřad může fungovat moderně a přívětivě.

Proč jsme ho zavedli?

Chceme, aby byla komunikace mezi občany a obcí co nejjednodušší, a proto klademe důraz na pohodlí, přehlednost a dostupnost.

Zubní lékař

Vážení pacienti zubní ordinace na Loučeni, rádi vám oznamujeme, že i po našem odchodu do důchodu k 31. 12. 2026, nezůstane ordinace prázdná, ale bude kontinuálně pokračovat s novou zubní lékařkou MUDr. Gabrielou Vítovou.

Přejeme vám hodně zdraví do dalších let.

Dašja a Rudolf Zemanovi

Statistika obyvatel za rok 2025

Počet obyvatel 1443
Cizinci 21

Podle částí obce

Loučeň 883
Patřín 464
Studce 86
Studečky 10

Průměrný věk obyvatel 43,03

Děti 236 do 15 let a 49 ve věku 15-18 let
Dospělí 1137 z toho muži 544 a ženy 581

Narození 12
Zemřelí 18
Odstěhovaní 32
Přistěhovaní 43
Stěhování v rámci obce 11

Masopust na Loučeni

Masopustní veselí vylákalo v sobotu 7. března do ulic mnoho diváků, kteří přihlíželi průjezdu pestře ozdobených alegorických vozů a obdivovali masky v průvodu. Těch bylo letos opravdu hodně a bylo nad čím žasnout a co obdivovat. Všechny překvapila pestrost a nápaditost letošních masek, jejichž důkladná příprava jistě zabrala mnoho času.

V průvodu se objevili zástupci nejrůznějších profesí – od medvěďáře přes lékaře, kominíky až po hlubinné potápěče. Objevili se tu také podivní živočichové a dokonce Fantomas. Překvapilo i neobvykle velké zastoupení národnostních menšin. Provoz usměrňovaly a pořádek pevně držely v ruce svérázně uniformované policejní síly. K příjemné náladě přispělo nejen krásné slunečné počasí a skvělé tradiční koblížky, ale i veselá hudba, kterou provozovala skupina muzikantů s výstižným názvem KMČ – tj. „Kdo má čas“.

Pište nám!

O týden dříve, posledního února, zavítal maškarní průvod do **Studců a Studeček**. Místní občané se už dopředu těšili na taškařice medvěda a medvědáře. Nachystali i několik prázdných včelích úlů, aby zachytili chlupáče v akci. Bohužel zřejmě kvůli nějaké karanténě tato charakteristická bytost nedorazila a medvědáři samotnému se nechtělo. Škoda. Možná napřesrok.

Vážení sousedé, masky a sponzoři!

Pořadatelé Loučeňského masopustu děkují celému maškarnímu průvodu. Neotevřeli jste nám jenom své dveře a spíže, ale i své peněženky.

Díky vaší štědrosti můžeme rozdělit částku 80 000 Kč.

Bude rozdělena takto:

Malí fotbalisté	8 000 Kč
Klub seniorů	6 000 Kč
Zásahová jednotka hasičů	10 000 Kč
SDH Loučeň děti	20 000 Kč
Spolek tvořivé ruce v KD	3 000 Kč
TJ Sokol Loučeň oddíl Duha	3 000 Kč
Školní družina při ZŠ Loučeň	5 000 Kč
Mateřská škola Loučeň	5 000 Kč
Základní škola Loučeň	5 000 Kč
Karolínka	10 000 Kč
Dětský den 2026	5 000 Kč

Moc si vážíme toho, že tuhle tradici držíte s námi a pomáháte rozvíjet dobré sousedské vztahy.

Masopustní výbor

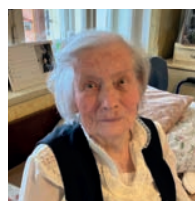
Noc s Andersenem

V kulturním domě se uskutečnil již druhý ročník oblíbeného projektu Noc s Andersenem, kterého se zúčastnilo více než 20 dětí různého věku. Během večera jsme si společně povídali nejen o samotném projektu, ale také o Hansi Christianu Andersenovi a jeho nejznámějších pohádkách.

Program pokračoval krátkou soutěží, následovala prohlídka knihovny spojená se čtením. Nechyběly ani kreativní aktivity jako tvoření, malování vajíček a omalovánek. Děti si rovněž užily pohádku „Císařovy nové šaty“. Celý večer jsme zakončili veselou diskotékou, která byla krásnou tečkou za vydařenou akcí.

Tereza Peterková

Stoletá paní Jarmila

Drobná, jemná, elegantní – v bílé krajkové halence a černé vestičce připomíná dámy, které na nás shlížejí z obrazů ve šlechtických komnatách. Její život ale vypadal úplně jinak.

Sedíme u kamen v příjemně vytopené místnosti a **paní Jarmila Rulíková** pomalu vzpomíná. „Celý život jsem prožila tady. Tento dům, kde jsem se i narodila, postavil můj dědeček v roce 1911. Žijeme tu dodnes, měnili jsme jen střechu. Dům je pevný, i když ho tenkrát stavěli bez jakékoli techniky, jak se říká holýma rukama. Malta se míchala lopatami v kalfasu. Moji rodiče měli hospodářství. V roce 1953 se zakládalo JZD a manžel dostal na vybranou – buď do JZD, nebo do uranových dolů. Měli jsme tu pak v chlévě dvacet družstevních krav, o které jsme se museli starat. Byla to tvrdá fyzická práce. Žádné svátky, vstávalo se ve dvě ráno, protože už v půl páté se svázelo mléko. A k tomu starost o děti. Dvacet šest let jsem pracovala ve chlévě a pak, už jako důchodkyně, devět let v rostlinné výrobě. Šlo se z jedné práce do druhé, den utekl jako voda. Vlastně celý život.

„Můj manžel byl o devět let starší, je to už 30 let, co zemřel. Měli jsme tři syny, všichni jsou už v důchodu. Mám štěstí, že rodina drží pohromadě a všichni si pomáhají.“ A tak s pomocí dětí, které ji obklopují, zvládá dál žít samostatně. A že by se nudila? Celý den prý poslouchá rádio. Zajímá se o okolní dění, sleduje politiku a má neuvěřitelný rozhled.

„Vidíte, a to mi cikánka předpověděla, že se dožiji devadesátky! A mně je už sto.“

H.M.

My všichni přejeme obdivuhodné a stále čilé paní Rulíkové pevné zdraví a dobrou duševní pohodu do dalších spokojených let.

Vítání občánků

Dne 14. února 2026 se v příjemném prostředí salónku kulturního domu uskutečnilo slavnostní vítání občánků. Paní starostka městyse Loučeň zde srdečně přivítala rodiče spolu s jejich novorozenci, které se tak při této milé příležitosti symbolicky staly nejmladšími občany našeho městyse.

Do života na Loučeni bylo tentokrát přivítáno celkem sedm nových občánků – jedna holčička a šest chlapečků. Paní starostka ve svém slavnostním projevu popřála dětem do života především pevné zdraví, mnoho štěstí, radosti a spokojené dětství plné lásky, porozumění a rodinné pohody. Zároveň vyjádřila přání, aby vyrůstaly v prostředí, které jim bude dobrým domovem a místem, kam se budou vždy rády vracet.

Slavnostní atmosféru celé události umocňovala milá a přátelská nálada všech přítomných. Pro rodiče i jejich děti se tento okamžik stal krásnou a nezapomenutelnou vzpomínkou na chvíli, kdy byli jejich potomci oficiálně přivítáni mezi občany městyse Loučeň. Na závěr slavnostního aktu obdrželi rodiče drobné dárky a pamětní předměty, které jim budou tuto výjimečnou událost připomínat i v dalších letech.

Bašus Pavel, místostarosta

Taneční kurzy pro mládež Loučeň 2026

2. prodloužená
sobota 11. dubna od 18:00 do 20:30

3. prodloužená
sobota 9. května od 18:00 do 20:30

Věneček
sobota 23. května od 19:0 do 0:00

Tančírna pro dospělé
sobota 25. dubna od 20:00 do 22:00 hodin

Zájemci o vstupenky pište
nebo volejte na
tel.: 605 199 811

Přednáška o Ugandě s degustací vína

Je-li průměrný věk obyvatel Loučeně 43 let, sotva by nám přišlo uvěřitelné, že polovina ugandské populace je mladší čtrnácti let. Uganda je totiž země s nejmladším obyvatelstvem na světě. To a mnoho dalších zajímavostí o této africké zemi, kterou prochází rovník a kde pramení Bílý Nil, jsme se mohli dozvědět na přednášce **cestovatele Jiřího Kafky** v našem kulturním domě v pátek 20. března. Pan Kafka je skutečně poněkud svérázný dobrodruh. Neumí žádné cizí jazyky, nevyzná se v moderních technologiích. Vystačí si prý jen s pár anglickými slovíčky. Důležité je podle něho umět pozdravit a poděkovat. A hlavně se usmívat. Úsměv mu pomáhá vzbuzovat důvěru u domorodců, kteří mu pak dovolí nahlédnout do svých životů. Tak se mu podařilo proniknout i mezi pygmeje, kteří nedorůstají do větší výšky než 150 cm.

Během vtipně komentované přednášky jsme měli možnost vidět nádherné fotografie tamních přírodních krás – Viktoriino jezero, svahy vysokých vyhaslých sopek s deštnými pralesy a zasněženými vrcholky horských hřebenů i dechberoucí vodopády v národním parku Murchison. Nejvíce asi zaujaly fotografie stád buvolů, antilop či zeber. Obavy naháněly snímky krokodýlů a hrochů, pořizované někdy až z nebezpečné blízkosti. Vrcholem byly záběry z návštěvy u horských goril v jejich přirozeném prostředí v pohoří Virunga.

Po cestopisné přednášce následovala ochutnávka jihoafrických vín s odborným výkladem vinaře a someliéra pana **Pavla Tichého a jeho syna Dana**, majitelů firmy Barriques s. r. o. Postupně jsme ochutnali lahodné bílé odrůdy Chenin Blanc, Sauvignon a Chardonnay. Nakonec přišlo na řadu temně rubínové víno typické jihoafrické odrůdy Pinotage, na kterou jsou tamní vinaři právem hrdí.

H. M.

Zápis do 1. ročníku školního roku 2026 - 2027

Ve dnech 21. 1. 2026 a 4. 2. 2026 se konal zápis budoucích prvňáčků pro školní rok 2026-2027. K zápisu přišlo celkem 43 rodičů se svými dětmi. Dva z nich požádali o odklad povinné školní docházky o jeden rok, tedy konečný počet zapsaných je 41 žáků.

Tento počet nás nepřekvapil, proto jsme již v této době uvažovali o otevření budoucích dvou prvních tříd. A tak se taky stane. Trvalý zájem o naši školu nás těší, na druhé straně nám ubírá prostorové možnosti školy, a ty jsou již u samého konce. Zdeněk Kubálek, ředitel školy

Zdeněk Kubálek, ředitel školy

Jarmark

Pár hodin po začátku jara se otevřel v kulturním domě Jarmark, na jehož organizaci se s obvyklým zápalom podílela malá skupinka přerostlých holek. Jelikož první taková akce proběhla v roce 2011, letos byl důvod oslavit 15 let jejího trvání. Děti z místní a okolních školek přispěly svými obrázky k výzdobě laděné do barev jara. Divadelní představení Koulelo se koulelo aneb Jak se vaří láska divadla S.O.S a závěrečný koncert sympatické Evy BLONDÝNY Sukové byly vřele přijaty, a tak jsme během odpočinku při rozkrajování dortu mohly konstatovat, že s účastí a pohodovou atmosférou jsme byly spokojeny – prodejci byli opět až po střechu a všechny pečené dobroty z táců zmizely. Zároveň se opět podařilo díky skupině maminek ze ZŠ Loučeň a prodejem jejich výrobků podpořit Karolinku i Toulavé tlapky.

Těšíme se na příští Jarmark, ale nyní všem přejeme krásné jaro a léto.

Za spolek Kočky a kořata z. s.

Štěpánka Šimečková

Již několik víkendů nám tu řadí „škůdci“, kterým se pravděpodobně nelíbí naše odpadkové koše a vždy je rozhází.

Ted' nakonec je i rozšlapali. Možná to někomu připadá vtipné – jako legrace a klukovina. Jenže ničím majetek nás všech. Takový nový „blbý“ koš stojí několik tisíc.

Stojí vám to za to?

Starostka

Zájezd do Bavorských Alp

Městys Loučeň zve své občany na jednodenní poznávací zájezd do malebného prostředí Bavorských Alp, který se uskuteční dne 23. května 2026. Připravili jsme výlet, který nabídne spojení zajímavé historie a jedinečné alpské přírody.

V dopoledních hodinách navštívíme známé Hitlerovo Orlí hnízdo, které se nachází vysoko v horském masivu a patří mezi významná historická i turistická místa této oblasti. Z jeho teras se otevírají působivé panoramatické výhledy na okolní alpské vrcholy a do údolí.

Po prohlídce se přesuneme k jednomu z nejkrásnějších horských jezer Německa – jezeru Königssee, které je proslulé svou křišťálově čistou vodou a impozantní kulisou strmých skalních stěn. V jeho blízkosti se nachází také nejvyšší vodopád Německa. Zájemci budou mít možnost absolvovat projížďku výletní lodí po jezeře a vychutnat si tak jedinečný pohled na okolní horskou krajinu přímo z hladiny jezera.

Věříme, že tento výlet umožní strávit účastníkům příjemný den v jedné z nejpůsobivějších částí alpské přírody a přinese mnoho krásných zážitků. Zájemci o rezervaci se mohou obrátit na místní úřad, kde jim budou poskytnuty případně i další informace.

Pavel Bašus, místostarosta

Dopoledne s angličtinou

Dne 27. ledna 2026 zažili žáci devátých tříd netradiční vyučování angličtiny. Na naší škole se uskutečnil program Be the Change, který proběhl pod záštitou organizace AIESEC Prague (www.aiesec.cz).

Školu navštívili mladí lidé z Kolumbie a Ukrajiny, celý program koordinovala studentka z Kazachstánu. Žáci byli rozděleni do dvou skupin, ve kterých se formou prezentací i vlastních výstupů seznamovali s kulturou, zvyky a životem v jednotlivých zemích.

Hlavním komunikačním jazykem byla angličtina, a to v reálné a přirozené podobě. Příjemným bonusem byla možnost vyzkoušet si také španělštinu, kterou se někteří žáci na naší škole učí.

Dopoledne přineslo nejen nové znalosti a jedinečný pohled do jiných kultur, ale také odvahu komunikovat, chuť poznávat svět a uvědomění si, že angličtina není jen školní předmět, ale skutečný nástroj dorozumění.

Monika Součková

Osmáci v roli učitelů:
Jak třetáci zkrotili mobily

V úterý 10. února se v naší škole odehrálo netradiční vyučování postavené na principu vrstevnického učení, které se ukazuje jako jedna z neefektivnějších metod předávání zkušeností. Žáci VIII. B vyměnili své lavice za katedru a připravili pro své mladší spolužáky z 3. třídy projekt, Pozor na mobil.

V malých skupinkách je osmáci citlivě provedli nástrahami on-line světa – od neznámých hovorů a útočných reklam až po touhu napodobovat rizikové chování YouTuberů. Díky tomu, že k dětem promlouvali jejich starší kamarádi, získalo téma bezpečnosti úplně jiný rozměr. Největším společným zjištěním nakonec bylo, že čas strávený s kamarády u tvoření obrázků je mnohem zábavnější než hodiny u displeje.

Společná hodina byla obohacující pro obě strany: osmáci si vyzkoušeli náročnou přípravu pedagoga a třetáci zjistili, že ve starších spolužácích mají skvělé partáky, kteří jim dokáží poradit i pomoci."

Monika Součková, třídní učitelka VIII. B

Silvestrovský ponor na Loučeni

Uplynulý rok byl pro spolek rybářů opravdu náročný, stihli jsme toho ale hodně udělat. Revír ve Studečkách nám dal opravdu zabrat, nicméně vše podstatné a důležité se zvládlo. Bez perfektní spolupráce s obcí Loučeň by nebylo v našich silách ať fyzických, tak především finančních vše zvládnout. Tímto bychom ještě jednou z celého srdce rádi poděkovali paní starostce Martě Peterkové a všem zastupitelům za skvělou spolupráci.

Vše uteklo velmi rychle a naše revíry ulehly k zimnímu spánku pod silnou vrstvou ledu. Vánoce byly už téměř za dveřmi. Vedení našeho spolku začalo pracovat s myšlenkou, že by nebylo špatné ukončit rok 2025 tak trošku netradičně – bez rybářského náčiní a za účasti i ostatních obyvatel Loučene. Tímto se zrodila myšlenka nechat vyrobit od pana Procházky z Vlkavy schůdky do vody, pak udělat větší díru do ledu a už jen doufat, že se najdou odvážlivci, co do toho půjdou po hlavě. Ano, první ročník Silvestrovského ponoru na rybníčku Sadák byl tu, a my neměli ani zdání, jak celá akce dopadne. Fotbalový klub Loučeň nám zapůjčil párty stan jako zázemí pro všechny aktéry. Mezi prvními přihlášenými byli „Ledoví vlci“ z Mladé Boleslavi – profi tým otužilců pod vedením Honzy Buška. Z místních odvážlivců tu byl Jirka Holer a naše Pavla „Květinka“ Štalmachová. Bylo něco po desáté hodině na Silvestra a akce mohla naplno odstartovat. Do vody šlo nakonec patnáct těch opravdu nejodvážnějších. Mezi nimi i tři ještě školou povinní – Štěpán Beránek, Riša Jirsák a Kuba Vlk. Ze břehu jim fandilo v zimních bundách a se svařáčkem v ruce bezmála 80 fanoušků převážně z naší obce. Povzbudit je přijela i paní starostka osobně a všem aktérům předala malý dárek. Pro náš spolek a pro mě osobně to bylo něco fantastického. Ohlasy při samotné akci a ještě dlouho po ní byly neuvěřitelné. Zeptali jsme se jedné z hlavních účastnic ponoru Marušky Malík Plešovské, jak ona vše prožívala: „Ještě předvířem jsem měla teplotu 39°, takže na akci jsem přijela pouze jako divák. Samotná atmosféra mě doslova pohltila – diváci na břehu, perfektní zázemí s občerstvením – to nešlo vydržet, a tak jsem do toho šla, ať se děje, co se děje! Vůbec svého rozhodnutí nelituji a pevně věřím, že za rok se všichni sejdem na stejném místě a znovu se ponoříme.“

Všem zúčastněným ve vodě i na břehu ještě jednou děkujeme. Bylo to fakt super.

Ještě pár slov k tomu, co se chystá u nás ve spolku. Během měsíce dubna nás čeká výlov Mlýnského rybníka a v květnu akce pro naše nejmenší dětičky opět na rybníčku Sadák. Podrobnosti dáme včas vědět. Navštivte naše webovky ryblou.webnode.cz.

Petrův zdar!

Za spolek autor článku Petr Kovárik

Fotbalový ples FK Loučeň

IX. Fotbalový ples FK Loučeň, který se již tradičně konal v příjemné atmosféře kulturního domu na Loučeni, lze bez váhání označit za povedenou akci. Večer přilákal řadu příznivců klubu, místních obyvatel i hostů z okolí. Ti všichni si přišli užít skvělou zábavu, tanec a bohatý doprovodný program. Poděkování patří našemu spřátelenému fotbalovému oddílu ze Všejan, jeho činovníkům a členům, kteří přijeli akci podpořit v parádním počtu. Od samého začátku panovala v sále výborná nálada, která vydržela až do ranních hodin.

Velkým lákadlem večera byla tombola, v níž šťastní výherci získali opravdu krásné a hodnotné ceny. O napětí i radost z výher nebyla nouze a znovu se potvrdilo to, že vyhrát může opravdu kdokoli, kdo má šťastnou ruku. Mezitím se parket neustále plnil tanečnický. Ti si užívali hudbu a společenskou atmosféru naplno. O hudební doprovod se totiž postarala osvědčená kapela Bylo nás pět, která potvrdila, že patří k neodmyslitelné součásti loučeňského fotbalového plesu. Jejich vystoupení bylo jako každý rok skvělé, plné energie a známých hitů, jež zvedaly ze židlí všechny generace. Kapele patří velké poděkování za výborný výkon a dlouhodobou podporu této akce.

Neméně působivé bylo akrobatické vystoupení skupiny Flying Boys, které doslova bralo dech. Jejich parádní akrobatické kousky sklídily zasloužený potlesk a patřily k vrcholům celého večera. Zajímavým zpestřením programu bylo také vystoupení hudební skupiny Blue Cimbál, jež zaujalo nejen hudbou, ale i originálním vizuálním prvkem – modře nasvíceným cimbálem, jež dodal vystoupení jedinečnou atmosféru.

Fotbalový ples FK Loučeň se tak zapsal jako další velmi vydařená akce, na niž budou účastníci dlouho vzpomínat. Už teď se lze těšit na další společné setkání.

Výbor FK Loučeň

**POMOZME
VRÁTIT BLANCE
A JEJÍMU SYNOVI
TEPLO DOMOVA**

Vážení hosté, dovolte nám seznámit Vás s příběhem Blanky a Lukáška, pro které jsme se rozhodli zorganizovat veřejnou sbírku. Pokud se rozhodnete přispět jakoukoliv finanční částkou na transparentní účet budeme Vám velmi vděční.

Jedná se o maminku samoživitelku, kterou stíhá jedna životní potíž za druhou. Před lety přišla první rána, kdy jim vzal oheň střechu nad hlavou.

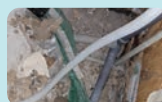
Blanka se rozhodla jít dál a díky hypotéce a pomoci své maminky zakoupila rodinný dům u nás na Loučeni. Z vysněného domova se vyklubala past plná skrytých vad. Zejména dlouhodobě unikající voda, která zůstávala na základové desce a následně se vsakovala do obvodových stěna a příček, což způsobilo kruté vystřízlivění. Znalecký posudek našťěstí potvrdil, že nebude muset dojít k demolicí celé dřevostavby.

Bylo ovšem nutné kompletně vytrhat podlahy, rozbourat celou kuchyň, koupelnu, obývací pokoj a stěny. Z přízemí jsou tak dnes jen děravé holé stěny a beton.

Pomozte tento příběh dostat za hranice obce Loučeň, prostým sdílením facebookového profilu fotbalového klubu, kde najdete odkaz na webovou stránku

<https://www.znesnaze21.cz/sbirka/vratme-samozivitelce-blance-a-jejimu-synovi-teplo-domova>

Zde se také můžete podívat na celý jejich příběh.

Sbírku organizuje: FK Loučeň 1893 a Městys Loučeň

www.znesnaze21.cz

číslo transparentního účtu: 1212020120/5500, VS 4993

QR Platba

Vážení a milí spoluobčané, doba od vydání posledního Občasníku utekla jak voda a rozplynula se s poslední sněhovou vločkou. Čeká nás krásné jaro a nastal čas zrekapitulovat vše, co se v našem sboru událo.

Se starým rokem jsme se důstojně rozloučili naším tradičním pochodem okolím Loučeň. Letos byla trasa o kousek delší, ale v hojném počtu účastníků pěkně ubíhala. Protáhli jsme si nohy a udělali něco pro zdraví po vánočním lenošení a mlsání.

Začátkem ledna se konala valná hromada, která byla tentokrát volební. Starostou byl znovu zvolen Jaroslav Háza a náměstkem Martin Kudibal. Ve zprávách o činnosti jsme se ohlédlí za minulým rokem, zkontrolovali stav účtu a naplánovali akce na tento rok.

Tréninky mladých hasičů v zimním období probíhaly v pátek v sokolovně a v pondělí v tělocvičně místní základní školy. Děkujeme městysovi a škole za to, že nám tyto prostory propůjčují.

Mladí hasiči se zapojili do výtvarné a literární soutěže Požární ochrana očima dětí. Nakreslili několik krásných obrázků. Pro komisi dospělých hasičů bylo velmi těžké vybrat ty nejlepší k postupu do okresního kola.

Koncem února jsme odvezli do sběrný nastřádaný starý papír.

Začátkem března se mladí hasiči zúčastnili uzlovací soutěže ve Slovcí. Za naše SDH soutěžila dvě družstva mladších a jedno družstvo dorostu. Starší družstvo bohužel nebylo postaveno pro zdravotní indispozice několika jeho členů. Soutěžilo se štafetově ve vázání čtyř přesně daných uzlů. Děti nám udělaly obrovskou radost. Mladší družstva obsadila 4. a 14. místo ze 26 družstev. První tři místa patřila Pískové Lhotě, pak byli naši a pátá opět Pískovka. Naše děti se tak dostaly v uzlování na špici v okrese Nymburk. Dorost skončil na 2. místě. Gratulujeme.

V ten samý den se trenéři, vedoucí a mladí hasiči také zúčastnili masopustního průvodu. Někteří členové SDH se každoročně podílejí i na jeho organizaci.

Hned další den se v naší ZŠ plnily odznaky odborností. Tak jako loni k nám zavítala družstva mladých hasičů z celého okresu Nymburk. Z našeho SDH plnilo odborky 11 dětí. Máme dva nové strojníky, dva preventisty, dva cvičitele, tři strojníky juniory a dva preventisty juniory. Děkujeme škole za propůjčení prostor k této akci a Zámku Loučeň za volné vstupenky do zámeckého parku pro zúčastněné mladé hasiče.

Koncem března se Fanda Vlk pojede do Velenky školit v rozhodcovské činnosti. K tomu, abychom se totiž mohli účastnit soutěží, musíme na každou z nich dodat rozhodčího nebo alespoň pomocného rozhodčího.

V dubnu nám opět začne služba na parkovišti u zámku. Naši mladí trenéři Sofie Čudová, Anička Najmanová a Fanda Vlk byli přijati jako dobrovolníci a pečovatelé na dvě významné mezinárodní soutěže v hasičském sportu, které se budou konat v naší republice. V červenci to bude Mistrovství světa v klasických disciplínách CTIF mladých hasičů v Šumperku a v srpnu Mistrovství Evropy v požárním sportu v Ostravě. Budou tam reprezentovat nejen naše SDH, ale i Městys Loučeň jako průvodci a pomocníci soutěžících z jiných států, aby ti se tu cítili dobře a nebyli ve stresu

z cizího prostředí.

Další významnou událostí je pro nás pronájem prostoru za kulturním domem, který budeme po úpravách terénu, oplocení a usazení buňky na techniku využívat k tréninkům. Nebudeme muset s naším obsáhlým tréninkovým náčiním putovat z hasičárny na různá místa po Loučeni jako dosud. Usnadní nám to přípravu před každým tréninkem. Děkujeme městysovi za pronájem a pomoc s vybavením.

Našemu starostovi děkujeme za výrobu uzlového a odkládacího stojanu k tréninku útoku CTIF a Mírovi Volfovi za tréninkovou kostru požární stříkačky k tréninku požárního útoku.

Dále děkujeme masopustnímu výboru, především p. Puldovi staršímu, za finanční podporu z výdělků z masopustu na naši činnost s dětmi.

Vám všem ostatním děkujeme za podporu i za starý papír do sběru.

Příště vám povíme o akcích, na které se mladí hasiči nyní pilně připravují. Sezona soutěží nám právě začíná.

Přejeme vám krásné jaro, veselé Velikonoce a hodně zdraví.

Vaši hasiči

Co vlastně mladí hasiči dělají?

Popsat všechno, co mladí hasiči dělají, by vydalo na mnohem víc prostoru. Přesto se pokusíme vám naši činnost přiblížit tak, abyste si dokázali představit, co to vlastně znamená být „mladý hasič“.

Základem je požární sport. Na první pohled může vypadat jako kombinace běhání a překážek, ale ve skutečnosti je toho mnohem víc. Děti se u nás učí nejen rychlosti a obratnosti, ale hlavně spolupráci. Postupně zjišťují, že tým není jen o těch nejlepších, ale o všech – i o těch, kterým to zrovna nejde. Učí se překonávat strach, podporovat ostatní a chápat, že vítězství není vždy to nejdůležitější.

Požární sport kombinuje atletiku s prvky skutečné hasičské práce. Mladí hasiči musí prokázat rychlost, obratnost, odvalu i schopnost překonávat překážky a musí mít minimální znalosti „hasičiny“. Mezi základní disciplíny patří například běh na 100 metrů s překážkami, štafetové běhy s překážkami nebo požární útok (CTIF). Zrovna CTIF je velice oblíbenou týmovou disciplínou, při níž musí členové družstva sehraně propojit techniku, dopravit vodu k terčům a přesně zasáhnout cíl. Úspěch zde závisí nejen na fyzické kondici, ale i na spolupráci, znalostech a dovednostech a disciplíně celého týmu. Každý má v týmu svoji roli. Dobrý výsledek se může podařit, jen když všichni spolupracují. A přesně to se děti učí – spolehnout se jeden na druhého.

Velkou součástí naší činnosti je hra Plamen. Ta provází děti po celý rok a dává jejich snažení určitý směr. Soutěže začínají na okresní úrovni a mohou vyvrcholit až mistrovstvím republiky. Nejde ale jen o závodění – děti si při tom osvojují praktické dovednosti, které se mohou hodit i v běžném životě – od práce s technikou až po orientaci v přírodě.

Naše činnost ale rozhodně nekončí na soutěžním hřišti. Scházíme se pravidelně dvakrát týdně a věnujeme se mnoha dalším dovednostem – učíme se uzly, první pomoc, práci s hasičskými přístroji nebo třeba základy bezpečného chování. Jezdíme na výlety, chodíme na exkurze, pořádáme soustředění a zapojujeme se i do akcí v naší obci. Děti tak přirozeně poznávají, co znamená pomáhat druhým a být součástí komunity.

Důležitou motivací jsou také odbornosti – děti mohou získávat různé odznaky podle toho, co se naučí. Někdo se najde v technice, jiný v organizaci, někdo zase třeba v dokumentování naší činnosti. Každý si tak může najít to své a stát se tak například preventistou, strojníkem nebo kronikářem.

To nejdůležitější ale není vidět na první pohled. Snažíme se děti vést k tomu, aby byly samostatné, zodpovědné a zároveň ohleduplné k ostatním. Učí se zvládat úspěchy i neúspěchy, pracovat na sobě a nebát se výzev. Postupně zjišťují, že někdy samy nezmůžou všechno, ale společně dokáží mnohem víc. Do naší činnosti rádi zapojujeme i rodiče. Právě díky nim a jejich podpoře se nám daří vytvářet silné a přátelské zázemí, kde se děti cítí dobře.

A pokud přemýšlíte, jestli se k nám přidat – dveře máme otevřené. Nejde nám jen o výsledky a první místa, i když ta samozřejmě potěší. Největší radost máme z toho, že jsme spolu, že děti vidíme růst a že to, co děláme, má smysl. Závěrem bychom chtěli dodat, že nás moc těší i podpora jak městyse Loučeň a jeho vedení, tak i občanů a místních podnikatelů, kteří nám pomáhají a podporují nás – tato podpora nám zajišťuje to, že i v budoucnu bude mít naše SDH na Loučeni, na Patříně i ve Studcích své pokračovatele a že právě takhle komunitní činnost nás všechny posouvá dopředu.

Afrikány

Čím jsem starší, tím více mne pronásledují ty situace v mém životě, kdy se mi něco nedařilo. Zpětně mne napadá, jak jsem co měl řešit. Někdy se dnes musím nad svým dřívějším rozhořčením usmívat.

V životě mé rodiny nadešlo období, kdy jsme se kromě jiných povinností museli starat také o tři hrobová místa. Rodiče manželky našli místo svého posledního odpočinku na hřbitově v Sýčině, rodiče a sestry mé maminky mají svůj hrob v Luštěnicích a moji rodiče jsou v dvojhrobu na Loučeni. A tak jsme ve velkém nakupovali lobelky, ledovky a sami si pěstovali afrikány. Jeden rok nám nějak ty afrikány nevyšly. Vždy po návratu do Prahy jsme se zastavovali u poslední tety mojí manželky na Vlkavě. Tam při povídání o všech posledních problémech došla řeč i na náš neúspěch při pěstování afrikánů. Teta vzala noviny a vyběhla na zahradu. Za chvíli přinesla hroudu rostlinek v novinách a při předávání manželce poznamenala „letos mi vyšlo hodně afrikánů, víc než potřebuji, tak si je nasázejte“. Nečekaně jsme tak změnilí směr své cesty a zamířili do Luštěnic. Tam jsme drobnými rostlinkami osázeli hrob dost hustě. Měli jsme jich dost.

Asi po měsíci jsme jeli vzdálené hroby zkontrolovat, zalít a odstranit případný plevel. Na Sýčině bylo vše v pořádku, horší to bylo v Luštěnicích. Hrob byl zarostlý už dost velkými rajčaty. A ty, protože neměly oporu, se plazily nejen po hrobu ale také daleko mimo něj. Rychle jsme je zlikvidovali. Problém nastal, když rostliny vhodné k osázení hrobu již nikde nebylo možné koupit. Bylo již pozdě a zahradníci se v tu dobu zabývali jiným sortimentem. Objel jsem tehdy několik zahradnictví. Marně.

Až na jednom místě na okraji Prahy měli krásné begonie, které už začínaly kvést. Nakoupil jsem jich 21 (tři řady po sedmi) a hned navečer jsme vyrazili do Luštěnic, aby nám ten hrob nedělal dlouho ostudu. Dílo se povedlo, moc se nám ta úprava hrobu líbila. Ale asi jsme nebyli sami.

Když jsme po krátké době opět zavítali na hřbitov v Luštěnicích, byli jsme nemile překvapeni. Hrob vypadal jako dívčí obličej po ovčích neštovicích. Chybělo tam osm begonií, po kterých tam zbyly dost hluboké díry. Někomu se líbily a tak je rychle „zprivatizoval“. Asi dost pospíchal, protože ty díry po nich ani nezahrabal. Byli jsme rozlobení, ale nic jiného jsme nemohli dělat. Nešlo ani tak o to, že ty begonie nebyly nijak levné, ale hlavně nám přišlo jako zvrhlé, že si někdo dovolí na místě posledního odpočinku ukrást to poslední, co pro nebožtíka mohou pozůstalí udělat.

Zamířil jsem tedy hned druhý den do zahradnictví, kde jsem původně begonie zakoupil, s nadějí, že je ještě budou mít. Měli. Koupil jsem tedy těch osm chybějících kusů a opět jsme hned navečer jeli do Luštěnic. Pak už po celé léto begonie kvetly a dělaly nám radost.

Na konci října jsme jeli begonie nahradit maceškami. Čekalo nás nové překvapení. Begonie byly všechny na svých místech, jen jich bylo několik značně povadlých. Nějaký milovník begonií si tentokrát vzal jen hlízy a zbytek rostlinek zasadil do urovnané země. Na jaře jsme již ani lobelky, ani ledovky a ani afrikány nesháněli. Opatřil jsem několik keříků poléhavého jalovce, kterým jsme hroby osázeli. A byl klid...

Jiří Havlát

100 let na Jíváku

Ten, kdo si v době covidové vyšel na procházku k rybníku Jíváku, si nemohl nevšimnout krásné vyřezávané lavičky s vlčími hlavami, která se objevila na břehu rybníka. Lidé, vystrašení pandemií, se dohadovali, co ony vlčí symboly znamenají a zda neskrývají nějakou tajemnou předzvěst. Jen starousedlíci věděli, že lavička, kterou vytesal řezbář Michal Jára ze zdejšího poraženého dubu, tu byla postavena na počest trampské osady „Toulaví vlci“.

Mám tu čest si povídat se třemi vnuky slavného zakladatele osady – paní Janou Věchtovou, kterou si jistě dobře pamatují ti, kdo chodili na nymburské gymnázium, s panem Ivo Bártlem, jenž působil na Hotelové škole v Poděbradech, a s paní Zuzanou Čepičkovou, kterou lidé znají z nymburské MŠ Čtyřlístek. Přidal se k nám i Jan Bártl, majitel loučeňské restaurace U Otomanských. Jejich dětství i pozdější život jsou nerozlučně spjaty s Jívákem a jeho okolím. Tady se podle jejich slov naučili plavat, bruslit, jezdit na kole, znát houby... O tom, jak v době normalizace, kdy se nemohlo cestovat, trávili prázdniny a víkendy na Jíváku, by mohli nadšeně vyprávět celé hodiny. Teď mají ale plnou hlavu toho, jak stoleté trvání osady důstojně oslavit a poděkovat těm, kteří se zasloužili o to, že osada žije již sto let.

„Náš dědeček Jan Bártl, právě před sto lety tady našel se svými kamarády trampy a rovery krásné místo v přírodě, kam je přitáhla touha po dobrodružné romantice. Kníže Alexander Thurn-Taxis, jemuž zdejší polesí patřilo, jim dovolil na svém pozemku stanovat a později jim dal svolení i ke stavbě dřevěných chat. Prvních sedm chat vyrostlo dole u Stračího potoka a další tři pak i u samotného rybníka. Náš dědeček byl až do roku 1943, kdy ho za činnost v protinacistickém odboji zatklo gestapo, prvním šerifem osady Toulavých vlků.“

„Chatová osada“ je podle obecně vžitě představy místem pohody a poklidu. Osada Toulavých vlků (po válce přejmenovaná na Jívácký osadni klub) ale pokojným zátiším v neklidné době rozhodně nebyla. I do její staleté historie tvrdě zasáhly dějinné události a společenské zvraty. Oblíbené letovisko, jež za války Němci proměnili v muniční sklad, které pak poničili Rusové a zdevastovala vichřice, znovu ožilo a stalo se místem populárních sportovních soutěží, tanečních zábav a naprosto výjimečných kulturních akcí. A právě to vše si chtějí připomenout na oslavách stoletého výročí prvního šerifa, pamětníci i současní osadníci. **V sobotu 8. srpna** jsou na hráz rybníka zváni všichni, kdo k tomuto místu mají blízký vztah, hřejí je hezké vzpomínky nebo se jen při svých toulkách přírodou na břehu Jívového rybníka rádi zastaví. Blíží informace a program oslav otiskneme v příštím čísle Loučeňského občasníku. Organizátoři oslav se obracují s prosbou na každého, kdo by mohl obohatit jejich „archiv“ o nějakou historku či zajímavou vzpomínkou vážící se k Jíváku. Své příspěvky a náměty zasílejte prosím na adresu redakce: redakceobcasnik@post.cz – rádi je organizátorům předáme.

H. M.

Vzhledem k tomu, že nechceme rozdmýčovat emoce a vyvolávat sousedské spory, otiskujeme tentokrát následující dva texty bez uvedení jména přispěvatelů.

Na kraji Patřína

Každý, kdo jede z Loučeně na Krchleby, si musí všimnout, že hned na kraji Patřína, tam, kde se jede z kopce, za stromy cosí je. Nalevo od silnice stojí rezavějící vraky aut. Nemám poněti, čím jsou. Ale je to ostuda. Byl bych rád, kdyby se někdo odpovědný vypravil na místo a zjistil, komu vraky patří. Nevím, zda je možné jejich majitele vyzvat, aby vše uklidil. Případně, jestli mu lze vypomoci těžkou technikou. Jinak se mi Loučeň líbí.

Obyvatel Loučeně

Lípa

Tam, kde se kříží ulice Zelená s ulicí Na Rozmezí, rostla lípa. Podle těch, kdo ji pamatují, krásně voněla, hnízdili na ní ptáčci a její léčivé květy byly plné včel. Nádherný, rovný, zdravý strom, který tu rostl jistě už víc než třicet let. Nikomu prý nevadil ve výhledu, její kořeny byly hluboké, takže ani vozovku nenadzvedávaly. Přesto někomu zřejmě překážel. Ten krásný strom někdo nedávno podřel a nařezal na špalky na topení.

Mnoha lidem při pohledu na ten zmar a svévoli prý ztuhla krev v žilách. Obrátili se na náš Občasník, aby svorně vyjádřili svou nevoli a rozhořčení:

„Lípa – náš národní strom! Lípa totiž nepraskne, ani když je stará. Je-li to nutné, je možné ji upravit, ořezat, zkrátit... K jejímu pokácení musí být vážný důvod. Kolik je takových urostlých lip na Loučeně? Kdyby alespoň její vzácné dřevo posloužilo nějakému řezbáři. Ale jen tak ho spálit? Lidé, kteří se stěhují sem do krásné přírody, by si jí měli také i vážit, a ne ji lehkomyšlně ničít.“

Na žádost roztrpčených občanů publikujeme jejich názory anonymně.

Borová ulice na Patříně (čtyřikrát jinak)

Už dvacet let bydlíme na Patříně, ano, to jsme my v krásném srubu, který stojí na konci ulice Borová.

A já mám čtyři podněty k této ulici:

1. Přejmenovat

Myslím si, že by bylo vhodné ulici Borová přejmenovat na FINSKÁ. Ptáte se proč? Inu, Finsko je země tisíců jezer (byl jsem tam a je to pravda). I Borová kráčí k tomuto množství jezer, napočítal jsem jich 82. Na rozdíl od těch finských jsou to jezera špinavé vody a neodhadnutelné hloubky. Nelze se jim vyhnout, pokud jedete autem, což my dva důchodci musíme. Ani elektrickou koloběžku nemůžeme používat, hrozí její utopení.

2. Nabídnout vojákům

V době, která hrozí válkou, potřebuje naše armáda po nakoupení nových německých tanků Leopard, cvičiště. A tak by se jistě vyplatilo, pokud bychom ulici Borová nabídli ministerstvu obrany jako tankodrom. Pochybuji, že by ji moderní tanky rozjezdily víc, než jaký je současný stav. Nemohla by paní starostka zvážit, kolik peněz by takový pronájem tankodromu mohl přinést loučeňskému rozpočtu?

3. Řešení myčkou

Možná by bylo vhodné, kdyby u našeho úřadu postavil městys Loučeň automyčku. Paní starostka by jako vedlejšák mohla vést tento vynález, který by opět vynesl pár korun navíc k rozpočtu. Leč má to háček, možná přímo hák. Pokud bychom přijeli s autem do myčky, musíme se k naší garáži nějak dostat, což nejde jinak, než opět ulicí Borová. Takže u vrat v největší louži obracet a jet znovu do myčky. Pochybuji, že by její provoz zaplatil benzín, který bychom tímto kolotočem projezdili.

4. Konečně ulici upravit

Myslím si, že by to bylo nejjednodušší. Jenže už dávno nehalékám na veřejné schůzi, jen občas napíšu paní starostce. A vždy se dozvím, že takových ulic je na Loučeně a na Patříně mnoho a že obec neví, kam strčit peníze dříve. A že je složité kvůli majiteli okraje budoucí asfaltky to vysoudit, že tohle a tamto, že uvidíme za rok. Jenže za rok možná pro mne pojedou pohřební vůz (mám za sebou infarkt – nepřispěl k němu i stav ulice?) a k nám se už nedostane. Už vidím, jak se pohřebáci brodí blátem a klejou, a já se v rakvi chechtám, že za to opravdu nemůžu...

Jan Jelínek, Borová 129, Patřín

Včelaření ve Studečkách

V historii dávné i nedávné se nenašla vesnice či osada, v níž by se někdo nevěnoval mimo okruh své hlavní obživy včelaření. Bylo to z důvodu ryze praktických. Naši předci měli vrozený cit pro zachování rovnováhy v přírodě. Po generace si předávali zkušenosti z otce na syna. Šlo o jejich přežití. Při studiu starých textů zjistíme, že chov včel podporovala také známá císařovna Marie Terezie (nar. 1717).

Nejinak tomu bylo v našich Studečkách. Zde stál od nepaměti dvůr obklopený několika chalupami. K nájemcům, případně majitelům, patřila včelstva jako součást širokého okruhu jejich hospodářské činnosti. Zaměříme-li se na dobu po roce 1848, dvůr pronajal majitel z rodu Thurn Taxisů v druhé polovině 19. století Samuelu Rosenbaumovi (nar. 1825) a následně jeho synovi Emanuelu Rosenbaumovi (nar. 1852). Loučenská kronika uvádí, že v roce 1910 je ve Studečkách evidováno 14 včelstev, 8 koňů, 100 kusů hovězího, 4 kozy a 32 vepřů.

V roce 1926, v průběhu pozemkové reformy, odkoupil zbytkový statek č. 9 Jan Čejka (nar. 1899).

Byl to hospodář velkého formátu a dosud žije v povědomí místních obyvatel. Pro svá včelstva vysadil na pozemku svých rodičů několik trnovníků bílých – čili akátů a za stodolou v severozápadní části statku škumpu. Obě rostliny jsou bohatým zdrojem pylu i nektaru.

V době elektrifikace obce, dokončené v červnu 1939 firmou Václava Křížánka z Kluku u Poděbrad, vysadili místní občané po celé osadě národní stromy – lípy. Cílem bylo zejména vysušení pozemků, protože se lidé neustále brodili v blátě. Na leteckém snímku, pořízeném v roce 1954 napočítáme 33 stromů. Dnes jich je 26. Volba druhu stromů nebyla určitě náhodná. V červnu, v době kvetení lip, jsou Studečky zaplaveny neodolatelnou vůní a z jejich korun mohutně bzučí armáda včel a čmeláků.

S příchodem kolektivizace zemědělství (JZD Studce bylo ustaveno 23. 7. 1949) Jan Čejka odchází nuceně ze Studeček a s ním i jeho včelstva. Na včelařskou scénu nastupuje Jaroslav Svojše (nar. 1933). Je mladý, příčinlivý. Od hospodáře Čejky mnoho odporoval a poučil se. Na záhumenku svých rodičů umísťuje několik včelstev získaných jako oddělky od vyhlášeného včelaře pana Františka Lady, ze Studce. Počáteční nadšení ovšem opadlo s příchodem povolávacího rozkazu v roce 1951. I když o včelstva není nutno pečovat každý den jako o jiná hospodářská zvířata, přeci jenom má jejich chov svá pravidla. Kdo se jimi neřídí – končí. Tak skončila i včelstva Jaroslava Svojše. Po návratu z výkonu základní vojenské služby byly úly prázdné a přišly jiné starosti.

Zde odbočíme do dvora statku č.9. V jeho středu stojí dodnes dva staré kaštiny a dva jasany. A právě v dutině jednoho z nich se usadil včelí roj. V parných letních dnech let šedesátých jsme mohli pozorovat, jak z úzkého otvoru ve kmeni stromu nejen vylétají a přilétají tam včely, ale pomalu vytéká i med. Jelikož jej nemohl nikdo odebrat, přebytky vytékaly bez užítku po drsné kůře stromu. A mravenci hodovali. Tak to probíhalo řadu let.

Postupme ale do současnosti. Podíváme – li se na mapu hustoty zavčelení České republiky zjistíme, že na katastru obce Studce, potažmo Studeček, se nachází 21 včelstev na kilometr čtvereční. To je hodně. Pro srovnání sousední Mcely mají na tutéž plochu jen 4 včelstva. Dnes najdeme ve Studečkách na zahradě jednoho z domů šestero úlů. Všechny jsou obsazeny. A jak se včelám daří? Je to rok od roku různé. Zemědělci pěstují na svých lánách monokultury, které v určitý čas současně dozrají, jsou v krátké době sklizeny a... nic. Není druhová pestrost plodin a tím i návaznost v jejich kvetení. To se nelíbí nejenom blanokřídlému hmyzu, ale i drobné srstnaté a pernaté zvěři. Nemají se kde ukryt, odpočinout si. O pesticidech a herbicidech nemluvě.

Včely mají svůj kalendář oproti tomu našemu posunutý. V době, kdy jdou děti po letních prázdninách do školy, musí mít včely spižírny zaplněné až po strop. V úlech se v té době už nacházejí dlouhověké dělnice, které by ale neměly pracovat. Jejich jediným úkolem je pouze přežít podzim a zimu, aby na ně mohla navázat novoroční generace. Pokud je v září možnost pozdní snůšky, dělnice ji využijí, ale zkrátí si tím život. Jejich jarní a letní kolegyně žijí 1 – 1,5 měsíce. Upracují se. Dlouhověké včely oproti tomu musí žít 6 – 8 měsíců. Důležitá je proto návaznost pastvy v období března až srpna.

Svoji velkou úlohu v chovu včelstev hraje i počasí. Včelám neprospívají současné mírné a krátké zimy včetně následných dešťů. Zejména v době kvetení ovocných stromů. Kolonie včelstev dnes ale nejvíce decimuje kleštík včelí (varroa destructor). Parazitický roztoč napadající plod i dospělé jedince. Živí se tukovým tělesem včel, oslabuje je a přenáší zhoubné viry. To vše vede k záhubě osazenstva úlu, pokud se správně nezaléčí. Kleštík včelí byl do našich končin zanesen v sedmdesátých letech z Asie.

Jak všichni víme, člověk se učí celý život. Kromě zvládnutí nemocí se každý zanícený včelař pokouší o postupy, kterými by zefektivnil chov. Snaží se bránit přirozenému rozmnožovacímu pudu včel – rojení, zkouší uměle odchovávat matky z nejlepších včelstev a jejich klíčkováním v určité době upravuje přirozený režim v úlech. Někomu se daří, někomu ne. Důležité je nebát se a vytrvat.

Popřejme nakonec včelám hodně štěstí do budoucnosti. Poletují na Zemi dobrých 130 milionů let a zaslouží si poletovat dál.

Vladimír Franěk, Studečky

Výprava za zubry

V únoru 2026 jsem zorganizoval jedinečnou wildlife fotoexpedici do Národního parku Bělověžský prales, jedné z posledních skutečně divokých oblastí Evropy, která se rozkládá na hranici Polska a Běloruska. Expedice vznikla ve spolupráci s místním wildlife fotografem, s nímž dlouhodobě spolupracuji. Hlavním cílem bylo fotografování majestátních zubrů evropských v jejich přirozeném prostředí. Právě Bělověžský prales je jejich domovem a odhaduje se, že zde žije až tři tisíce jedinců. Tato skutečnost z něj činí naprosto unikátní lokalitu pro milovníky divoké přírody i fotografy.

Expedice se zúčastnilo sedm nadšených wildlife fotografů, kteří přijeli za jedním cílem – zažít adrenalin a autentický kontakt s divokou přírodou a pokusit se zachytit zubry z co nejbližší vzdálenosti. Nešlo však jen o fotografii, ale i o respekt a pokoru. Zubr je mohutné a nevyzpytatelné zvíře, které si přísně střeží svou komfortní zónu. Jakékoliv její narušení může vést k útoku, a proto bylo nutné zachovávat maximální opatrnost.

Samotné fotografování bylo fyzicky i psychicky velmi náročné. Každý den začínal hluboko před svítáním. V mrazivých podmínkách kolem -15° C jsme vyráželi do terénu, abychom byli na místě ještě před prvními paprsky světla. Večerní focení pak probíhalo za podobných podmínek. Odpočinku bylo minimum a únava se postupně sčítala, přesto nadšení a odhodlání všech účastníků nepolevovalo.

Během poledních přestávek měli někteří účastníci možnost prozkoumat samotnou Bělověž a její okolí. Tato oblast má bohatou a nevědní historii sahající až do dob litevských knížat a polských králů. Významnou stopu zde zanechal také Alexandr III., který si zde nechal vybudovat železnici i své výletní sídlo. Místní architektura a historické stavby tak vytvářejí jedinečný kontrast k syrové divočině okolního pralesa.

Celý region působí téměř magicky. Člověk má pocit, jako by se ocitl v jiném světě – světě, kde stále vládne příroda. Ticho, nekonečné lesy a přítomnost divokých zvířat vytvářejí zvláštní atmosféru, která přináší hluboké uvolnění mysli i respekt k okolní krajině.

Expedice byla mimořádně úspěšná. Podařilo se nám zachytit jak velká stáda zubrů, tak i jednotlivé samotáře – což patřilo k nejnebezpečnějším, ale zároveň nejintenzivnějším zážitkům celé výpravy. Každé setkání bylo silné, autentické a nezapomenutelné. Bělověžský prales má své neopakovatelné kouzlo, a právě proto plánuji uspořádat další fotoexpedici v listopadu 2026 a únoru 2027.

Současně už směřuji mé další kroky k přípravě nové, neméně unikátní wildlife fotoexpedice, na září 2026 do Národního parku Bieszczady, známého také jako „Vlčí hory“, konkrétně k řece San. Zde se pokusíme zachytit vlky a další projevy divokého života v jejich přirozeném prostředí.

Pavel Bašus

3měsíční stáž ve Španělsku

Je ti 18–29 let?

Nemůžeš najít práci déle než 2 měsíce?

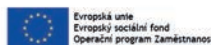
Chybí ti praxe?

Chceš se naučit mluvit cizím jazykem nebo se v něm zdokonalit?

Nebojíš se strávit několik měsíců v zahraničí?

Pokud na vše odpovídáš **ANO**, máme pro tebe zajímavý projekt. Připravíme tě a pomůžeme ti s 3měsíční stáží ve Španělsku.

Přihlas se na info@mamaloca.cz nebo tel.: 774 650 198 a dozvíš se více.

Na stránkách Občasníku je možné za mírný poplatek uveřejňovat i inzeráty nebo reklamu na nabízené služby.

Pište nám na adresu redakceobcasnik@post.cz

Cena za inzerci v černobílém provedení:

1/16 strany	A4:	60 Kč
1/8 strany	A4:	120 Kč
1/4 strany	A4:	180 Kč
1/2 strany	A4:	340 Kč
Celá strana	A4:	500 Kč

U barevného tisku bude účtován příplatek 10 %.

Připravované akce

Na co se můžeme těšit

v dubnu

4. 4. v 16,30 v KD pohádka
Princezna 100 x jinak
3. 4 - 6. 4. Velikonoční stezka okolo KD
10. 4. koncert Leony Machálkové v 19 hodin v KD
26. 4. v 16,30 v KD pohádka Velrybí píseň
od 19,30 Přání k narozeninám – křtiny
u KD (za sokolovnou), „Čarodějnice“

v květnu

22. 5. Letní módní přehlídka s doprovodným
programem v KD
9. 5. kino v KD (sledujte web)
15. 5. setkání dříve narozených v KD
24. 5. kino v KD (sledujte web)

v červnu

1. 6. Dětský den v KD – promítání
pohádky (vstup dobrovolný)
13. 6. Dětský den u KD – pořádá Městys
Loučeň spolu s SDH Loučeň a SDH Patřína
20. 6. kino v KD (sledujte web) - venkovní
promítání (podle počasí)
26. 6. Školní akademie věd v KD

Mezinárodní hudební festival:

31. 7. KD Loučeň – Rusalka – Antonín Dvořák
4. 8. KD Loučeň – Klavírní recitál – Martin Levický
7. 8. KD Loučeň – Nejlepší letošní absolventi
Pražské konzervatoře
1. 8. KD Loučeň – Tři basisté na scestí..., aneb
když se sejde umění a zábava na jednom
pódium
14. 8. Bošín, Evangelický kostel:
Bošínský letní podvečer

v srpnu

3. - 7. 8. Městys Loučeň pořádá příměstský tábor
info na www.loucen.cz
8. 8. Jívák – Oslavy 100 let JOK
15. 8. Pouťová zábava u KD (za sokolovnou)
v případě nepřízně počasí v KD

v září

12. 9. Letní ples v KD
pořádá Mas Svatojiřský les

v říjnu

Komunální volby: 9. - 10. října

Naši jubilanti

Duben

Ladislav Hložek z Loučeně
Jan Holub z Loučeně
Eva Zimová z Loučeně
Marcel Zach ze Studců
Helena Vášová z Patřína
Věra Štiková z Loučeně
Ivana Maierová z Loučeně

Květen

Věra Mánková z Patřína
Helena Zbyňová z Patřína
Květuše Horynová z Patřína
Jaroslav Štolfa z Loučeně
Marie Dvořáková z Patřína
Ivo Mrázek z Loučeně
Miloš Louda z Loučeně
Jana Šťastná z Loučeně

Červen

Miroslav Zbyň z Patřína
Zdeňka Melmuková z Loučeně
Petr Kiss z Loučeně
Miloslav Vecko z Loučeně
Alena Holánková z Loučeně
Jiří Kohout z Loučeně
Pavel Havlát z Patřína
Marie Seidlová z Loučeně

**Všem jubilantům přejeme pevné zdraví
a další klidná a spokojená léta.**

(obrázky jsou z kalendáře Ludmily Pišové z Patřína)

**Posílejte nám své postřehy, komentáře,
připomínky, své dotazy a příspěvky
na mailovou adresu: redakceobcasnik@post.cz**